

Nr 64.

Ankom till riksdagens kansli den 2 juni 1919 kl. 6 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Närvarande: herrar Källman, Röing, Wijk, Antonsson, Rosén, Boman, Vennersten, Rune, Olsson i Kullenbergstorp, Nilsson i Kristianstad,* Carl Magnusson,* Neess, Örne,* Broman, Westrup, Olsson i Ramsta, Uddenberg och Lithander.

*) Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

I en den 21 mars 1919 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 347, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt äger svensk medborgare, som är här i riket mantalsskriven, vid beräkning

av beskattningsbart belopp att i stället för de honom enligt 18 § 1 mom. i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt tillkommande skattefria avdrag åtnjuta särskilda avdrag, på sätt nedan sägs.

2 §.

Ortsavdrag och familjeavdrag skola upptagas till de i sagda förordning för varje särskilt fall stadgade belopp ökade med hälften, dock att, om summan av sagda avdrag efter förhöjningen icke uppgår till jämnt hundratal kronor, belopp, som överskjuter jämnt hundratal, bortfaller.

3 §.

Under de i 18 § 1 mom. c) i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt angivna omständigheter må det skattskyldig enligt ovan givna bestämmelser medgivna avdrag ökas med högst 700 kronor.

4 §.

Den del av det taxerade beloppet, som överstiger summan av de skattskyldig enligt 2 och 3 §§ i denna förordning medgivna avdrag men icke dubbla summan av samma avdrag, upptages i det beskattningsbara beloppet till sitt halva belopp.

Den del av det taxerade beloppet, som överstiger dubbla summan av de skattskyldig enligt denna förordning medgivna avdrag, ingår i sin helhet i det beskattningsbara beloppet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920.

Beträffande vad föredragande departementschefen anført vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t får utskottet hänvisa till nyssnämnda vid propositionen fogade protokollsutdrag.

Utskottet.

Kungl. Maj:ts förevarande förslag är byggt på förutsättningen, att de grunder för skattefria avdrag vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt, Ortsavdrag, familjeavdrag och avdrag för ömmande fall, som föreslagits i propositionen nr 259, varda av riksdagen i det

väsentliga antagna. Den föreslagna anordningen av de särskilda avdragen för 1920 är synnerligen enkel och samtidigt effektiv. Orts- och familjeavdragen höjas med femtio procent, och det fakultativa avdraget för ömmande fall får sitt maximum höjt från 500 till 700 kronor.

Sedan utskottet i sitt betänkande nr 52 tillstyrkt propositionen nr 259 i de delar, som äro av betydelse i detta ärende, har detta utskottets förslag blivit av riksdagen bifallet.

Med anledning härav och under hänvisning till det ovan sagda får utskottet hemställa,

att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 347, måtte antaga ovan återgivna förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Stockholm den 2 juni 1919.

På bevillningsutskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.
